

Sygn. akt VIII Gz 112/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala (spr.)

Sędziowie: SSO Wiesław Łukaszewski

SSO Wojciech Wołoszyk

po rozpoznaniu w dniu 4 sierpnia 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: 1/ K. W.

2/ P. L.

przeciwko: M. W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt VIII GC 376/15 upr

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Elżbieta Kala SSO Wiesław Łukaszewski SSO Wojciech Wołoszyk

Sygn. akt VIII Gz 112/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy przyznał biegłemu sądowemu inż. L. C. wynagrodzenie w kwocie 999,10 zł za sporządzenie w sprawie opinii pisemnej, uznając, że żądane wynagrodzenie było uzasadnione czasem, nakładem pracy, stopniem skomplikowania sprawy, jak również kwalifikacjami biegłego.

Od powyższego rozstrzygnięcia zażalenie wniosła pozwana, podnosząc, że przedmiotowa opinia została oparta wyłącznie na opinii rzeczoznawcy, który działał na zlecenie powoda. Skarżąca zarzuciła, że biegły nie dokonał oględzin przedmiotu sprawy, nie zbadał elementów skrzyni biegów. Zdaniem pozwanej, to przedstawiona przez nią opinia techniczna (...) wskazuje przyczyny uszkodzenia skrzyni.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy w oparciu o przepisy art. 90 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz. U. 2013 poz. 518), oraz przepisy ustawy budżetowej, prawidłowo oszacował wysokość wynagrodzenia należnego biegłemu.

Wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu brak jakichkolwiek podstaw do odmowy wypłaty wynagrodzenia za sporządzanie opinii pisemnej w sprawie, w zakresie określonym przez Sąd wymiarze.

Biegły L. C. sporządził wskazaną opinię zgodnie z treścią postanowienia Sądu Rejonowego przy uwzględnieniu określonych przez Sąd kryteriów i w wyznaczonym terminie. Biegły poświęcił na wydanie opinii łącznie 30 godzin pracy. W ocenie Sądu Okręgowego, celowość zapłaty za wykonaną pracę biegłego w tym zakresie nie może być kwestionowana. Bezwzględnie bowiem biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych do wydania opinii. W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału, powyższy nakład pracy na sporządzenie wydanej opinii był usprawiedliwiony jej okolicznościami. Pozwana zresztą, co należy podkreślić, nie zakwestionowała w zażaleniu czasu poświęconego na sporządzenie opinii, ani stawek wynagrodzenia, które zastosował biegły.

Skarżąca twierdziła natomiast, że wydana opinia jest merytorycznie nieprawidłowa, gdyż stanowi – jej zdaniem – jedynie powielenie stanowiska rzeczoznawcy. Tymczasem fakt kwestionowania opinii przez strony, w świetle obowiązujących przepisów prawa - rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym - nie stanowi przesłanki usprawiedliwiającej pozbawienie biegłego, choćby w części wynagrodzenia za pracę wykonaną na „zlecenie” Sądu. Przepisy te określając prawo biegłego do wynagrodzenia za wykonaną przez niego, na zlecenie sądu, pracę nie uzależniają możliwości przyznania biegłemu wynagrodzenia od uznania sporządzonej przez biegłego opinii za prawidłową. Przyznanie biegłemu wynagrodzenia uzależnione jest, w świetle tych przepisów, jedynie od skorzystania z usług biegłego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973 r., II CZ 64/73), zaś biegły ze swojej strony winien sporządzić opinię na okoliczności zgodne z tezą określoną w postanowieniu Sądu, co niewątpliwie miało miejsce w niniejszej sprawie.

Wniesione zażalenie, nie mogło więc przynieść spodziewanego przez stronę skarżącą skutku procesowego.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy z mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł, jak w sentencji.

SSO Elżbieta Kala SSO Wiesław Łukaszewski SSO Wojciech Wołoszyk